

POZNATI ZA UPRAVLJAČEM:

**POZNATI SPLITSKI MODNI KREATORI
ANITA I MARIO GALIĆ VOZE HYUNDAI ACCENT
BITNO JE DA IMA KLIMU**

AUTO SD Amoto

POZNATI ZA UPRAVLJAČEM:

POZNATI SPLITSKI MODNI KREATORI

ANITA I MARIO GALIĆ VOZE HYUNDAI ACCENT

BITNO JE DA IMA KLIMU

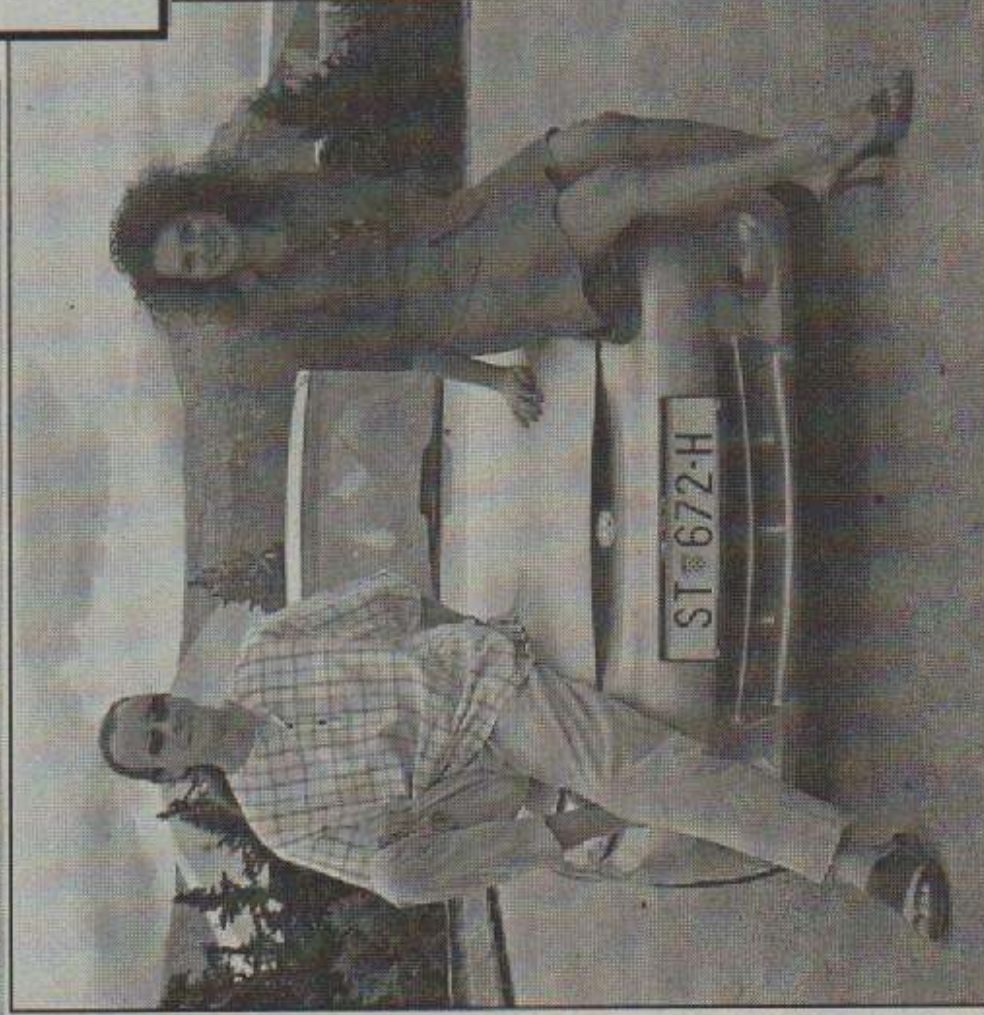
Piše Tanja ŠIMUNDIĆ-BENDIĆ

Snimio Jadran BABIĆ

Bilo je bitno da ima klimu i da nam se smiješi. Cijeli je okrugao, onako bublast, nema ni jedan oštri kut i posve je zadovoljio sve naše želje. I zato smo odlučili da taj srebrni hyundai accent postane naš - kažu Anita i Mario Galić, poznati splitski modni kreatori koji su se prije tri i pol godine odlučili za ovo vozilo. Razloga je bilo još podosta, prijericice, prilikom odlaska na brojne modne revije u vozilo treba stati i mnogo njihovih kreacija, a ponekad čak i lutka. E, pa sve je te karakteristike, kako kaže Anita, ovaj limeni ljubimac zadovoljio. Voze ga oboje, a s potencijalnom kupnjom novog, možda malo većeg vozila, hjuandić će pripasti ljepšoj polovici ovoga kreatorškog para.

Ne otvaram haubu

Nikada ne otvaram haubu, ne diram ništa oko motora, za sve je to zadužen servis Fabjanac. Rekli su mi ne otvaraj, i ja se toga držim. Kada dođe vrijeme, hjuandić odlazi kod svog liečnika.

Cijeli okrugao, onako bublast, bez ijednog oštrog kuta posve je zadovoljio naše želje. Bilo je bitno da ima klimu i da nam se smiješi. Prilikom odlazaka na modne revije u vozilo treba stati i mnogo naših kreacija, a ponekad čak i lutke. Nikad ne otvaram poklopac motora, ništa ne diram i za sve je zadužen servis Fabjanac, kaže Mario.

Tudi automobil

Dogodio mi se nekoliko puta da su na parking, jedan do drugoga, bila parkirana dva potpuno ista hjuandića. I ja bih, naravno, počeo otključavati tudi. Okrećeš kijuć, vrtiš, gledaš, a nikako otvori voziło. Sve dok nisam shvatio da to nije moje auto. A, eto, prevani se čovjek.

Inače smo u njemu po cijeli dan, i to na relacijama Split-Trogir-Split. A tu su i brojne vožnje po gradu. Kada se sjetim da auto mora ostati u servisu neko vrijeme, dođe mi da se zapitam: a kako ću onda do grada, kada ono autobusi voze? - kaže Mario.

- Da, u ovo vozilo stane zaista puno modela, naših kreacije, no mi smo uistinu organizirani i znamo s prostorom dobro raspolagati. Između svega toga stane i naš sin Sebastian i dobro se snađe u svoj toj gomili - veli Anita.

Oboje su, kako tvrde, pažljivi vozači, posebice kada s njima na jedno od čestih

zabranio korištenje mobite- la u vožnji. To mi je zapravo najodvratnija stvar kod vozača. Inače, mi nemamo maniču nekih skupih vozila, volimo da nam je auto uvijek spreman za vožnju i, naravno, da ima klimu - kaže Mario.

Molitva za siguran put

E da, vozilo, tu se oboje slažu, mora biti iznimno čisto i uredno kako se ne bi dogodilo da se neki od modela, koji se uvijek u njemu nalaze, isprljaju prilikom prijevoza. Zato se u hjuđiću nikada ne jede i ne pije. Na malim odmorima do Zagreba uvijek se zaustave na nekoliko odredišta kako bi nešto pojedli i odmorili se prije nastavka putovanja. To im je zapravo već postao ritual, gotovo kao i molitva koja je obavezna prije neke duže relacije.

- Nemamo mi u autu nikakve ni krunice ni relikvije, ali se zato pomolimo, izrečemo neku molitvu za siguran put

putovanja ode i sedmogodišnji sinčić. Manju, primjerice, iznimno smeta, kako veli, loša vožnja ostalih sudionika u prometu, i to posebice po gradskim cestama. A najviše ga žvircira što, kako tvrdi, pritom često ne daju žmigavac.

Dobra glazba

- Često putujemo na relaciji Split-Zagreb, i kod takvih situacija pustim te divljake da prođu. Volim i ja brzo voziti, no, naravno, ne previše. Radije ću malo pričekati nego sebe, a i ostale sudionike, dovesti u neke nepredviđene i opasne situacije. Anita s druge strane vozi još opreznije - kaže Mario, koji u hjuđiću, između ostalog, nikada ne puši.

Putovanje do modnih događanja, posebno ako je u nekom drugom gradu, lakše prođe i s dobrom glazbom, a na repertoaru su pritom brojevi koji se inače čuju na revijama. Uglavnom je to ambijentalna i instrumentalna glazba tijekom koje se raspravlja o reviji, izlascima na pistu i raznim detaljima. Po gradu slušaju Radio Dalmaciju, i to uglavnom vijesti.

- Tijekom vožnje ne volim pričati na mobitei, iako je on uvijek u pripravnosti. Za to je zadužena Anita, koja pritom dobiva niz informacija od naših manekenki i detaljima vezanima uz posao ili reviju. Najviše bih volio kada bi se osmislio zakon koji bi

Oboje volinjo vožnju, guštamo u tome, čak se ranije ujutro dignemo i krenemo kada na cesti nema toliko puno vozača. To nam je gušt - kaže Mario.

Anita i Mario su prije

hjuđića imali juga, i u tih deset godina vele kako su se u njega posve zaljubili. Čak su ga prije prodaje temeljito popravili i potpuno uredenoga otppravili ga kupcu koji je s njim bio i više ne-

go zadovoljan. A ljubav prema vozilima očito dijeli i njihov Sebastian, koji još uvijek preferira bicikle. Kažu i kako će biti pravi vozač koji već sada zna uključiti vozilo, pa čak i pravilno promijeniti brzinu.

- Samo kaže da mu je kuplung malo daleko, da mu noge trebaju još narasti. Sa li se da bi volio imati jedan produžetak kako bi mogao normalno mijenjati brzine. Sa sedam godina je promijenio već četiri bicikla - kaže Anita i Mario Galić.

Vjenčanice i izmjenjena gume

Najneugodniji događaj? Jednom smo išli na velesajam u Zagreb, i krenuli na otvaranje koje je trebalo biti u devet sati. U vozilu smo imali 50 uredno posloženih vjenčanica na stražnjem sjedalu, a i mi smo se skroz uredili, obukli fine cipele, i pred Gračacem, u mirnoj noći, po jakoj kiši, nama pukne gume. Eto muke. Dok mi je Anita držala kišobran, ja sam morao sve te vjenčanice prebaciti na prednje sjedalo, pa izvući rezervnu gumu koja je bila smještena duboko ispod nje, onda popraviti kvar, pa opet vratiti modela na svoje mjesto. Sve sam to obavio u 30 minuta. Onda sam oprao ruke u snijegu i krenuo prema Zagrebu. Stigli smo na vrijeme.